

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200021
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200021.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: U. U. Š., bytom F. U. X, U., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Jurko, advokát s.r.o., so sídlom Dominikánske námestie 11, Košice, proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-3-9-3/14-2016 zo dňa 3. novembra 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7S/4/2017 zo dňa 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 7S/4/2017 zo dňa 31.01.2018 rozhodol tak, že zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-3-9-3/14-2016 zo dňa 03.11.2016. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožnil. Žalovaný sa podľa názoru správneho súdu dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní, ako to vyplýva aj z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

3. Podstatnými žalobnými námietkami žalobcu bolo, že obrazovo-zvukový záznam a jeho prepis získaný informačno-technickými prostriedkami ako dôkazy v trestnom konaní nebolo možné v žiadnom prípade použiť v namietanom prvostupňovom, ani odvolacom konaní, a teda že obrazovo-zvukový záznam a

jeho prepis nemožno použiť ako dôkaz v správnom konaní. Ďalšou námietkou bolo, že žalobca sa taktiež nevysporiadal s námietkami ohľadne plynutia šesťmesačnej subjektívnej lehoty a taktiež, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s námietkami týkajúcimi sa spôsobu doručovania personálneho rozkazu do vlastných rúk žalobcu, kedy bol doručený len jeho právnej zástupkyňi aj napriek jasnej dikcii príslušných ustanovení zákona o štátnej službe policajtov.

4. Pokiaľ ide o žalobnú námietku týkajúcu sa použitia obrazovo-zvukového záznamu a jeho prepisu, ktorý podľa názoru žalobcu nebolo možné použiť ako dôkaz v správnom konaní, správny súd uviedol, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru sa nejedná o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prisahy. Konanie o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže nemožno zamieňať s trestným konaním a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania. Napriek tejto skutočnosti, ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície. Správne konanie sa od trestného konania odlišuje okrem iného aj väčšou neformálnosťou procesu a podstatne voľnejšou procesnou úpravou dokazovania, čo znamená, že v správnom konaní možno použiť aj obrazovo-zvukový záznam z vyšetrovacieho spisu, a to skôr, než došlo k právoplatnému odsúdeniu za trestný čin.

5. Je zrejmé, že dôkazný materiál CD s obrazovo-zvukovým záznamom vyhotovenom NAKA dňa 14.10.2015 v čase od 08:12 hod. do 08:42 hod. v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, v návštevnjej budove - objekt č. 5, priestory Skupiny preventívno-bezpečnostnej služby miesto č. 126, vyšetrovacia miestnosť č. 4 (ako aj jeho následný prepis), na ktorom je zachytený rozhovor žalobcu a odsúdeného U. Š., bol získaný zákonným spôsobom. Uvedený dôkaz bol zadovážený na základe žiadosti správneho orgánu prvého stupňa adresovanej NAKA, ktorá ho ústavu poskytla, pričom tento dôkaz bol zaprotokolovaný v spise č. ÚVTOS-54/21-2016. Z uvedených dôvodov považoval správny súd za neopodstatnenú žalobnú námietku, že obrazovo-zvukový záznam získaný v trestnom konaní nemožno použiť v správnom konaní, v tomto prípade v namietanom prvostupňovom a odvolacom konaní a v tomto smere správny súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/37/2011 zo dňa 28. augusta 2012.

6. K žalobnej námietke týkajúcej sa plynutia šesťmesačnej subjektívnej lehoty správny súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Ústav na výkon trestu odňatia slobody žiadosťou zo dňa 16.06.2016 adresovanou Národnej kriminálnej agentúre žiadal túto agentúru o poskytnutie dôkazných prostriedkov po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že dňa 15.06.2016 vyšetrovateľ NPKJEVNAKAPPZ umožnil na základe žiadosti ÚVTOS Košice - Šaca zo dňa 15.06.2016 povereným príslušníkom ústavu nahliadnúť do vyšetrovacieho spisu vo veci obvineného O.. U. Š., ktorý je obvinený zo spáchania zločinu prijímania úplatku, a to z dôvodu možného disciplinárneho previnenia v predmetnej veci. Zároveň v uvedenej žiadosti ústav žiadal o poskytnutie dôkazných prostriedkov, medzi ktorými bol aj vymenovaný CD záznam a prepis hovorov Š. a Š..

7. Na základe uvedenej žiadosti ústavu Národná kriminálna agentúra doručila dňa 23.06.2016 kópie požadovaných listín ústavom a audiovizuálny záznam na nosiči DVD. Z uvedeného vyplývalo, že žalovaný sa o porušenie služobnej prisahy žalobcu, ako je to odôvodnené aj v personálnom rozkaze riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, preukázateľne dozvedel až doručením tohto obrazovo-zvukového záznamu, ktorý žalovaný prevzal dňa 23.06.2016.

8. V tejto súvislosti krajský súd dôvodil, že žalobca už v podanom odvolaní proti personálnemu rozkazu, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru uviedol, že všetky informácie aj zo záznamu si vedel riaditeľ ústavu už dňa 07.03.2016 overiť u príslušného vyšetrovateľa NAKA a ak tak neurobil odo dňa 07.03.2016, čo nemôže byť na ujmu príslušníka, mohol tak urobiť minimálne do dňa 15.06.2016, kedy ním poverení príslušníci nahliadli do vyšetrovacieho spisu vedeného v trestnom konaní. Z uvedeného, podľa názoru krajského súdu, vyplýva, že aj v prípade ako na to poukazuje žalobca, že minimálne už od 07.03.2016 si mohol riaditeľ ústavu overiť všetky informácie u príslušného

vyšetrovateľa NAKA, aj v prípade plynutia subjektívnej lehoty od 07.03.2016, bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v šesťmesačnej lehote, ktorá je upravená v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Zb. (účinného od 01.01.2016).

9. Taktiež za irelevantnú považoval správny súd námietku žalobcu v podanej žalobe, ohľadne plynutia, hoci aj šesťmesačnej subjektívnej lehoty, plynúcej buď od 17.09.2015 (výsluch svedka udalosti, ktoré mali zakladať podmienky a predpoklady pre prepustenie žalobcu, ktorý sa stal agentom na úkon dňa 14.10.2015) alebo odo dňa 14.10.2015 (keď riaditeľ prvostupňového správneho orgánu vôbec umožnil vyhotovenie obrazovo-zvukového záznamu na pôde prvostupňového správneho orgánu), pretože prvostupňový správny orgán sa preukázateľne dozvedel o porušení prísahy žalobcu až doručením obrazovo-zvukového záznamu Národnou kriminálnou agentúrou dňa 23.06.2016. Výsluch svedka udalosti, ako aj umožnenie vyhotovenia obrazovo-zvukového záznamu v priestoroch prvostupňového správneho orgánu, ako na to poukazuje žalobca, nie sú takými dôkazmi, z ktorých by správny orgán prvého stupňa mohol vyvodit' jednoznačný záver o porušení služobnej prísahy žalobcu.

10. K žalobnej námietke týkajúcej sa nevysporiadania žalovaného s námietkami týkajúcimi sa spôsobu doručovania personálneho rozkazu do vlastných rúk žalobcu, keď bol doručený len jeho právnej zástupkyňi, k tomu správny súd uvádza, že v administratívnom spise žalovaného sa nachádza plnomocenstvo, ktorým žalobca splnomocnil Advokátsku kanceláriu Bauer s.r.o., aby ho plným právom právne zastupovala v konaní vedenom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca pod č. ÚVTOS-54/21-2016, pričom v uvedenom plnomocenstve je presne špecifikované, aby táto advokátska kancelária prijímala doručované písomnosti. Keďže žalobca si zvolil procesný postup pri doručovaní písomností tým spôsobom, že plná moc zo dňa 8. augusta 2016 oprávňovala právneho zástupcu žalobcu aj k prijímaniu doručovaných písomností, preto podľa názoru správneho súdu táto žalobná námietka je neopodstatnená. V tomto smere správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/156/2009 zo dňa 18.03.2010.

11. Aj podľa názoru správneho súdu v predmetnom konaní bolo preukázané, že žalobca zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú povinnosť vyplývajúcu z § 48 ods. 3 písm. g/, f/, a/ zákona č. 73/1998 Zb. tak, ako to bolo popísané v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Podľa názoru správneho súdu dôkaz zabezpečený a hodnotený správnym orgánom prvého stupňa (CD s obrazovo-zvukovým záznamom vyhotovenom NAKA) bol postačujúci na vyvodenie záveru o tom, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú povinnosť vyplývajúcu mu z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 73/1998 Zb., a preto nebolo už povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa získavať a vyhodnocovať iné dôkazy, ako na to poukázal žalobca, pričom správny orgán neukladá žiadny právny predpis, akú dôkaznú hodnotu konkrétnemu dôkazu prizná.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

12. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalobca, v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“), v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, t.j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. V kasačnej sťažnosti uviedol, že namieta najmä nedodržanie lehoty podľa ust. § 192 ods. 5 zákona o štátnej službe, pričom poukazuje na skutočnosť, že NAKA listom č. PPZ-NKA-PZJ4-384-097/2014 zo dňa 09.12.2015, ktorý bol doručený žalovanému dňa 15.12.2015 informovala žalovaného o svojich operatívnych poznatkoch, a to najmä o údajných kontaktoch žalobcu s osobou L. Z. s tým, že zo strany žalobcu mohlo dôjsť k porušeniu Etického kódexu.

14. Je preto podľa názoru sťažovateľa vylúčené, aby sa prvostupňový správny orgán dozvedel o údajnom správaní sa sťažovateľa naplňujúcim ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe až dňa 23.06.2016.

15. Sťažovateľ má za to, že lehota podľa ust. § 192 ods. 5 zákona o štátnej službe uplynula najneskôr dňom 22.02.2016, preto rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je zjavne vydané po uplynutí tejto prekluzívnej lehoty.

16. Sťažovateľ ďalej namietal nedostatočné zistenie skutočného stavu veci. Má za to, že vo veci nebolo vykonané dostatočné dokazovanie, v dôsledku čoho došlo k porušeniu ust. § 233 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe. Namietal vykonanie dôkazov, najmä obrazovo-zvukového záznamu a jeho prepisu, ktorý považuje za nezákonné, ktoré nie je možné použiť na preukázanie prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa.

17. Sťažovateľ odkazuje na nález Ústavného súdu ČR - sv. 18, ročník 2000 - II. č. 97 Zb., kde Ústavný súd ČR vyslovil zásadu, že je nepripustným porušením čl. 39 Listiny základných práv a slobôd a čl. 7 ods. 1 Zmluvy o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ak sa konanie štátu stáva súčasťou skutkového deja, celá postupnosť úloh, z ktorých sa trestné konanie skladá, inými slovami povedané, že je nepripustný zásah štátu do skutkového deja, ktorý tvorí v konečnom dôsledku trestný čin. Sťažovateľ počas celého monitorového rozhovoru odmieta čokoľvek prijať od U. Š. a všetky jeho ponuky neguje.

18. Má za to, že nič z monitorovaného rozhovoru nenasvedčuje a nepreukazuje spáchanie žiadneho trestného činu ani iného disciplinárneho previnenia. Sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší súd SR podľa ust. § 462 ods. 2 SSP napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Ku kasačnej sťažnosti podal dňa 10.05.2018 vyjadrenie žalovaný, v ktorom uviedol, že odôvodnenie personálneho rozkazu sa opiera o vykonanie dôkazu: CD s obrazovo-zvukovým záznamom vyhotovenom NAKA dňa 14.10.2015 v čase od 08:12 hod. do 08:42 hod. v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca, ulica Budovateľská 1, v návštevnjej budove objekt č 5, priestory Skupiny preventívno-bezpečnostnej služby miesto č. 126, vyšetrovacía miestnosť č. 4 (ako aj jeho následný prepis), na ktorom je zachytený rozhovor sťažovateľa a odsúdeného U. Š., nar. XX.X.XXXX, ktorý mu bol doručený dňa 23.06.2016. Akékoľvek špekulácie sťažovateľa o vedomosti prvostupňového orgánu o porušovaní služobnej prísahy z jeho strany pred týmto dátumom (trestné oznámenie odsúdeného Š. zo septembra roku 2015, resp. list NAKA zo dňa 09.12.2015), nemajú právnu relevanciu, a to hlavne z dôvodu, že predmetné skutočnosti relevantne nepreukazujú hrubé porušenie služobnej povinnosti podľa 48 ods. 3 písm. g/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“). Pre potreby správneho rozhodnutia na prvom stupni bol smerodajný len konkrétny a jednoznačný dôkaz, ktorý bol riadne vykonaný, a to v lehote podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe t.j. dňa 16.08.2016. Subjektívna ako aj objektívna lehota podľa zákona o štátnej službe tak ostala zachovaná. Podľa názoru žalovaného súd rozhodol v medziach zákona a plne sa s jeho rozhodnutím stotožnil.

20. Podľa názoru žalovaného bolo v správnom konaní postupované zákonne. Žalovaný ako správny orgán posudzoval porušenie zákona o štátnej službe, a teda spôsobilosť sťažovateľa zotrvať v služobnom pomere príslušníka ZVJS. Konanie sťažovateľa zistené z vykonania dôkazu má v plnej miere znaky, ktoré sú absolútne nezlučiteľné s požiadavkami vykonávania štátnej služby, ktorú v tom čase zastával. Sťažovateľ postupoval podľa § 238 ods. 4 zákona o štátnej službe, keď na základe správnej úvahy rozhodol o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru. Pri žiadnej logickej ani právnej argumentácii by nebolo možné predpokladať, že by vypočutie odsúdeného alebo samotného sťažovateľa mohlo vyvrátiť priamy dôkaz takej sily, akým je záznam z dialógu medzi sťažovateľom ako príslušníkom ZVJS a odsúdeným, o vykonaní takých skutkov, ktoré sú zo samostatnej podstaty nezlučiteľné so zotrvaním v štátnej službe v rámci ozbrojených zboroch Slovenskej republiky. V plnej miere sa teda stotožňujeme s argumentáciou súdu prvého stupňa.

21. Podľa názoru žalovaného, pri posudzovaní konania sťažovateľa bola dôsledne dodržaná zásada objektívnej pravdy. V hodnotení dôkazov je príslušný nadriadený slobodný a žiadny právny predpis mu neukladá, akú dôkaznú hodnotu konkrétnemu dôkazu prizná. Služobná disciplína podľa § 47 zákona o štátnej službe spočíva v: „dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.“ Na základe vyššie uvedeného je dialóg medzi príslušníkom ZVJS a odsúdeným, ktorého obsahom boli opisy korupčného správania žalovaného a nedovolené kontakty s bývalými odsúdenými a ich blízkymi osobami, tak ako bol zaznamenaný v rámci dôkazu, vo vážnom rozpore s dodržiavaním služobnej disciplíny, pričom porušuje služobnú prisahu a viaceré interné normy na celej škále. Vzhľadom na uvedené, žalovaný správnou úvahou vyhodnotil, že sťažovateľ naplnil dôvody prepustenia zo služobného pomeru, pričom je irelevantné či ten bol k svojim vyjadreniam nalákaný alebo dovedený otázkami.

22. Vzhľadom na všetky skutočnosti žalovaný navrhol, aby súd po preskúmaní podľa § 461 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov kasačnú sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú a aby ju v celom rozsahu zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

23. Najvyšší súd SR konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

24. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorým tento podľa ust. § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-3-9-3/14-2016 zo dňa 03.11.2016.

25. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že personálnym rozkazom riaditeľa ústavu č. 232/2016 zo dňa 16.08.2016 bol podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) sťažovateľ prepustený zo služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže. Personálny rozkaz mu bol doručený dňa 22.08.2016.

26. Dôvodom, pre ktorý bol sťažovateľ prepustený zo služobného pomeru bolo to že dňa 14.10.2015 v čase od 08:12 hod. do 08:42 hod. v priestoroch ústavu, v návštevnej budove - objekt č. 5, priestory Skupiny preventívno-bezpečnostnej služby miesto č. 126, vyšetrovacía miestnosť č. 4, komunikoval s odsúdeným U. Š.. V predmetnom rozhovore s odsúdeným sťažovateľ popisuje svoje konanie, správa sa a uvádza skutočnosti, z ktorých vyplýva, že sťažovateľ „vykonáva a otvorene deklaruje, že je prístupný vykonávať činnosti alebo služby pre odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, za ktoré požaduje finančnú alebo inú náhradu a udržiava styk s bývalým odsúdeným L. Z. a bývalým odsúdeným Y. M.“.

27. Toto správanie sťažovateľa bolo vyhodnotené za správanie, ktorým by tento mohol ohroziť dôveru v Policajný zbor, v správanie, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, čím došlo k zvlášť hrubému spôsobu porušenia služobných povinností uvedených v ust. § 48 zákona o štátnej službe, ako aj Etického kódexu príslušníka a zamestnanca Zboru väzenskej a justičnej stráže.

28. Proti personálnemu rozkazu podal sťažovateľ riadne a včas odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného č. GR ZVJS-3-9-3/14-2016 zo dňa 03.11.2016 tak, že

odvolanie voči vyššie špecifikovanému personálnemu rozkazu bolo zamietnuté a personálny rozkaz bol potvrdený.

29. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný správny orgán sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu. Na doplnenie uviedol, že v danom prípade zrejme sťažovateľ nepostrehol novelu zákona, ktorá zmenila lehotu na rozhodnutie z dvoch na šesť mesiacov a jeho námietka o nedodržaní zákonnej lehoty na doručenie prvostupňového rozhodnutia nemá oporu v zákone. Nadriadený rozhodol včas, a to dokonca aj v prípade, keby lehotu na prepustenie začal počítat' od 07.03.2016, t.j. v deň, keď došlo ústavu vznesenie obvinenia sťažovateľovi, nakoľko aj v tomto prípade je šesťmesačná zákonná lehota zachovaná.

30. V tomto prípade bolo rozhodnutie doručované právnej zástupkyňi, pričom v administratívnom spise sa nachádza riadne splnomocnenie pre advokátsku kanceláriu Bauer s.r.o., ktorá bola splnomocnená na všetky úkony, vrátane prijímania doručovaných písomností. Táto advokátska kancelária personálny rozkaz aj prevzala.

31. Žalovaný správny orgán ďalej v rozhodnutí uviedol, že sa stotožnil s názorom prvostupňového orgánu, že dôkazný materiál, CD s obrazovo-zvukovým záznamom vyhotovenom NAKA dňa 14.10.2015 v čase od 08:12 hod. do 08:42 hod. v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, na ktorom je zachytený rozhovor sťažovateľa a odsúdeného, bol zadovážený zákonným spôsobom. Tento názor správny orgán opiera o skutočnosť, že uvedený dôkaz bol zadovážený na základe žiadosti ústavu adresovanej NAKA, ktorá ho ústavu poskytla. Dôkaz bol v ústave riadne zaprotokolovaný a je dostatočne zrejmé ako a akým spôsobom bol získaný.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

32. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže, za podmienok ustanovených týmto zákonom, domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

33. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

34. Podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru (v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia) policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa písm. e/ porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

35. Podľa ods. 5 cit. ustanovenia o prepustení policajta z dôvodov uvedených v ods. 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do 6 mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

36. Podľa ust. § 4 ods. 1, 2 cit. zákona nadriadený môže byť len policajt, ktorý je zaradený do stálej štátnej služby alebo do dočasnej štátnej služby; to neplatí, ak ide o nadriadeného mimo výkonu, ktorého právny vzťah upravuje osobitný predpis. Nadriadený v ustanovenom rozsahu riadi, organizuje, kontroluje a hodnotí výkon štátnej služby podriadených policajtov.

37. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona o štátnej službe občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Bude sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

38. Podľa § 48 ods. 3 zákona o štátnej službe policajt je povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo znižujú výkon štátnej služby a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda, na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť, alebo ak by s tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu,
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku ako aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiava služobnú disciplínu,
- i) vykonávať štátnu službu nestranne,
- j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,
- k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
- l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať na náležitú úpravu svojho zovňajšku,
- m) oznámiť bezodkladne, bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru,
- n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov,
- o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby,
- p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
- r) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku,
- s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
- t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
- u) zvyšovať si odborné vedomosti, zručnosti, schopnosti a návyky potrebné na výkon štátnej služby a prehľbovať si kvalifikáciu,
- v) dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz,
- w) zdržiavať sa na adrese v Slovenskej republike uvedenej na tlačíve, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a bezodkladne oznámiť nadriadenému zmenu tejto adresy.

39. Podľa § 3 cit. zákona v služobnom úrade v mene štátu koná a vo veciach služobného pomeru podľa tohto zákona rozhoduje minister a v rozsahu ním ustanovenom ďalšie orgány (ďalej len „nadriadený“), ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Úlohou najvyššieho súdu bolo posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postup žalovaného pri prepustení

policajta zo služobného pomeru v kontexte námietok žalobcu (následne sťažovateľa), že žalovaný vo veci nerešpektoval už skôr vyslovený právny názor súdov ohľadne plynutia prekluzívnej lehoty na vydanie rozhodnutia o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru, ako aj sťažnostné námietky ohľadom nezákonného použitia obrazovo-zvukového záznamu.

41. Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že žalovaný vyslovil právny názor, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo vydané riadne a včas v súlade so zákonom, najvyšší súd sa s týmto záverom v danej veci stotožnil.

42. Podľa ust. § 2 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný pomer sa zakladá k štátu.

43. Podľa § 193 ods. 1 cit. zákona platného a účinného v rozhodnom čase návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru spracováva spravidla jeho bezprostredne nadriadený na predpísanom tlačive a predkladá ho bezodkladne služobným postupom na ďalšie opatrenie nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta zo služobného pomeru.

44. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že voči sťažovateľovi bolo začaté administratívne konanie, výsledkom ktorého bol personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca č. 232 zo dňa 16.08.2016, ktorým bol sťažovateľ prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe, s ukončením služobného pomeru dňom doručenia rozhodnutia z dôvodu, že nadriadený dospel k záveru, že sťažovateľ porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko konal úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na svoj prospech.

45. Naplnil tým skutkovú podstatu prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe.

46. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy podľa nadriadeného spočívalo v tom, že sťažovateľ nebol čestný a disciplinovaný, keď v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech otvorene deklaroval, že je prístupný vykonávať činnosti alebo služby pre odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, za ktoré požadoval finančnú alebo inú náhradu a udržiaval styky s bývalým odsúdeným L. Z. a bývalým odsúdeným Y. M..

47. Sťažovateľ, podľa názoru žalovaného, takýmito vyjadreniami a správaním narušil vážnom Zboru väzenskej a justičnej stráže a ohrozil dôveru v tento zbor, keď sa nezdržal konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú povinnosť ustanovenú v § 48 ods. 3 písm. g/ zákona o štátnej službe.

48. Nadriadený preto vyhodnotil ponechanie sťažovateľa v služobnom pomere tak, že by toto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ.

49. Kasačný súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutia boli vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu vecí a v súlade so zákonom. Po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že krajský súd sa v plnom rozsahu vysporiadal so žalobnými dôvodmi sťažovateľa, pričom jeho závery považuje kasačný súd za vecne správne.

50. Najvyšší súd SR ako súd kasačný sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v preskúmanom prípade nemá právnu relevanciu rozhodnutie, či skutok sťažovateľa, pre ktorý bol sťažovateľ prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, je alebo nie je trestným činom, pretože účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru príslušníka PZ nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len skúmanie otázky, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona o štátnej

službe.

51. Kasačný súd preto rovnako ako krajský súd ustálil, že v danej veci nebolo možné postupovať inak ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozsudku, nakoľko tento sa s posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne právne závery, ktoré aj náležite odôvodnil a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožnil. Aj podľa názoru najvyššieho súdu boli v danom prípade naplnené znaky skutkovej podstaty pre rozviazanie služobného pomeru podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., keďže sťažovateľ zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti tak, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

52. V danom prípade najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že zákon č. 73/1998 Z.z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov, v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom, lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie, než má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce. Preto kasačný súd považuje za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení prísnejšie než iné zákony (napr. Zákonník práce) vo vzťahu k plneniu služobných povinností.

53. Najvyšší súd SR ďalej uvádza, že služobný pomer policajta vznikajúci mocenským aktom služobného funkcionára (rozhodnutím o prijatí) je svojou povahou právnym pomerom štátnozamestnaneckým - verejnoprávnym a po celú dobu svojho priebehu sa výrazne odlišuje od pracovného pomeru, ktorý je naopak pomerom súkromnoprávnym a účastníci ktorého majú rovné postavenie. Služobný pomer sa od pracovnoprávného výrazne odlišuje aj spôsobmi svojho skončenia - služobný pomer policajta sa tiež končí mocenským aktom - rozhodnutím o prepustení policajta zo služobného pomeru zo zákonom stanovených dôvodov.

54. K otázke plynutia lehôt kasačný súd udáva, že nie je možné stotožniť sa s kasačnou námietkou sťažovateľa ohľadom vydania rozhodnutia po prekluzívnej lehote. V tejto súvislosti kasačný súd upozorňuje na rozhodovaciu činnosť tunajšieho súdu, napr. rozsudok Najvyššieho SR sp.zn. 4Sžo/66/2014 zo dňa 10.09.2015, z odôvodnenia ktorého vyplýva právny názor „...čo sa týka námietky žalobcu - nedodržanie lehoty na doručenie rozhodnutia v zmysle zákona, najvyšší súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty je podstatné, kedy nadriadený dôvod prepustenia zistil. Za okamih zistenia porušenia služobnej prísahy vyžadovaných v zákone nepostačuje okamih zistenia takéhoto porušenia, ale aj dostatočne zistený súhrn poznatkov o skutočnostiach, ktoré sú mu vytýkané, a to orgánom určeným vo vnútornej štruktúre PZ na prešetrenie sťažností a príslušníkov. Subjektívna lehota začína nadriadenému plynúť až potom, čo obdržal informáciu z inšpekčného odboru, a to aj napriek tomu, že nadriadený disponoval už určitými informáciami o možnom protiprávnom konaní policajta. Súd sa preto nestotožňuje s námietkou žalobcu, že napadnuté rozhodnutie, ktoré mu bolo doručené dňa 20.04.2012 bolo vydané po uplynutí lehoty uvedenej v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z....“

55. V prejednávanej veci, z obsahu administratívneho spisu, mal kasačný súd za preukázané, že dňa 07.03.2016 vyšetrovateľ NPKJ NAKA PPZ vydal uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku proti O.. U.. U. Š.. Žalovaný, keďže mal teda oprávnené dôvodné podozrenie, že O.D.. U.. U. Š. sa dopustil aj disciplinárneho previnenia, požiadal Ústav na výkon trestu odňatia slobody žiadosťou zo dňa 15.06.2016, o nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu. Následne dňa 23.06.2016 mu bola doručená fotokópia vyšetrovacieho spisu.

56. Kasačný súd uvádza, že za moment, kedy sa nadriadený dozvedel a objektívne mohol sa dozvedieť o možnom disciplinárnom previnení sťažovateľa, je potrebné považovať najskôr deň - 07.03.2016, kedy sa príslušníci ÚVTOS Košice - Šaca oboznámili s obsahom vyšetrovacieho spisu. Od tohto dňa začala nadriadenému plynúť 6 mesačná subjektívna lehota, ktorá skončila 07.09.2016. Keďže personálny

rozkaz č. 232 bol vydaný dňa 16.08.2016, doručený dňa 22.08.2016, subjektívna lehota zostala zachovaná.

57. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR dáva sťažovateľovi do pozornosti, že od 01.01.2016 bol účinný zákon č. 406/2015 Z.z., ktorým sa zmenil zákon č. 73/1998 Z.z. v ust. § 192 ods. 5 tak, že 2 mesačná lehota bola nahradená lehotou 6 mesačnou, čiže námietky sťažovateľa o nedodržaní 2 mesačnej subjektívnej lehoty sú irelevantné.

58. Ohľadom námietky sťažovateľa týkajúcej sa nezákonnosti použitia dôkazov, konkrétne obrazovo-zvukového záznamu zo dňa 14.10.2015, ako aj jeho prepisom, kasačný súd uvádza, že s touto nie je možné súhlasiť.

59. Predmetný obrazovo-zvukový záznam bol zabezpečený zákonným spôsobom, na základe žiadosti ústavu, riadne zaprotokolovaný ÚVTOS-54/21-2016. Zabezpečoval ho Policajný zbor pre účely trestného konania vedeného proti sťažovateľovi a nie žalovaný pre potreby správneho konania.

60. Žalovaný nevyvodzoval voči sťažovateľovi trestnoprávnu zodpovednosť, ale rozhodoval vo veci služobného pomeru a zistené dôkazy vyhodnotil s poukazom na ust. § 238 ods. 1 zákona o štátnej službe.

61. Zákon o ochrane pred odpočúvaním č.166/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov v § 3 ods. 1 vete prvej hovorí, že: „Informačno-technický prostriedok možno použiť len vtedy, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na zabezpečenie ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku a zahraničnopolitických záujmov štátu, bezpečnosti a obrany štátu, získavanie informácií zo zahraničných zdrojov, predchádzanie a objasňovanie trestnej činnosti alebo na ochranu práv a slobôd iných a ak dosiahnutie tohto účelu inak by bolo neúčinné alebo podstatne sťažené...“

62. V danom prípade je potrebné, aby si sťažovateľ uvedomil, že i v zmysle zásady proporcionality, ak by správne orgány, príp. správny súd takýto test boli urobili, je nesporne v záujme spoločnosti a vo verejnom záujme, aby v demokratickej spoločnosti dochádzalo k predchádzaniu trestnej činnosti i príslušníkov polície. V podstate iným spôsobom, než akým sa protiprávna činnosť sťažovateľa zdokumentovala a odhalila, nebolo by možné sťažovateľa usvedčiť z jeho nedovoleného a protizákonného konania.

63. Napokon, ak by kasačný súd akceptoval obranu sťažovateľa o nezákonnosti použitia ITP v správnom konaní, musíme si uvedomiť, že sťažovateľovu protizákonnú činnosť by žalovaný správny orgán prakticky nemohol a nevedel riadne zdokumentovať a zodpovedne následne vyhodnotiť v súlade so zákonom, a to z hľadiska administratívnoprávnej zodpovednosti.

64. Ostatné skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu boli už totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ namietal už v konaní pred správnym súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd konštatoval, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

65. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové, relevantné skutočnosti, ale iba opakovane poukazuje na tvrdenia, ktoré už uviedol tak v administratívnom konaní, ako aj v konaní pred krajským súdom a s ktorými sa už títo dostatočne vysporiadali.

66. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa ust. § 461 SSP zamietol.

67. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 467 ods. 1 SSP, §

170 písm. a/ SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

68. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.